

عنوان مقاله:

پتانسیل یابی مناطق مناسب جهت تغذیه آب های زیرزمینی در حوضه رومشگان

محل انتشار:

دوفصلنامه ژئومورفولوژی کاربردی ایران، دوره 2، شماره 4 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مژگان انتظاری - استادیار گروه جغرافیای طبیعی، دانشکده علوم جغرافیایی و برنامه ریزی، دانشگاه اصفهان، ایران.

مجید غلامی - کارشناسی ارشد ژئومورفولوژی دانشگاه اصفهان، ایران.

خلاصه مقاله:

افزایش روزافزون جمعیت و نیازهای انسان، برنامه ریزی و مدیریت منابع آب را بیش از پیش ایجاب میکند. یکی از مهمترین منابع تامین کننده آب به ویژه در مناطق خشک و نیمه خشک، سفره های آب زیرزمینی هستند. منابع زیرزمینی آب، به صورت مستقیم یا غیرمستقیم از آبهای سطحی و بارندگی تغذیه میشوند. پایین افتادن سطح آبهای زیرزمینی به معنای خشک شدن مناطق پایین دست و از بین رفتن چاه ها، قنات ها و چشمه های آن است. از راه های مدیریتی صحیح و کارآمد منابع آب زیرزمینی، شناسایی و پهنه بندی منابع جدید و استحصال از آنها باتوجه به ظرفیتشان میباشد. هدف از این پژوهش، تعیین و معرفی بهترین پهنه های آبی، جهت بهره برداری بهینه از منابع آب زیرزمینی در حوضه ی آبخیز رومشگان است. به این منظور 7 عامل موثر در تغذیه سفره های آب زیرزمینی شامل شیب، سنگ شناسی، گسل، بارش، آبراهه، کاربری اراضی و ارتفاع، با استفاده از تکنیک GIS مورد بررسی قرار گرفته و نقشه ی پتانسیل تغذیه آبهای زیرزمینی تهیه شد. نتایج نشان میدهد که در این حوضه مناطق شرقی و غربی منطقه از پتانسیل بالاتری جهت تغذیه مصنوعی برخوردار بوده و قسمتهای مرکزی حوضه کمترین پتانسیل را دارند. مساعد بودن شرایط سنگشناسی (آهک و کنگلومرا)، شیب (صفر تا 20 درصد) و بارش (450 تا 650 میلیمتر) بیش از همه در مناسب بودن مناطق غربی و شرقی حوضه جهت استفاده از روشهای تغذیه ی مصنوعی آب های زیرزمینی دخیل بوده است.

کلمات کلیدی:

آب های زیرزمینی، تغذیه ی مصنوعی، GIS، حوضه ی رومشگان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/793738>

